

Naš cesar Karl I.

Danes dne 4. novembra, praznuje naš cesar Karl I. svoj imendan. Spominjamo se na tem slavnostnem dnevu nepozabljivega cesarja Franc Jožefa, pod katerega zsolom smo se porodili in smo rasti in živili solne lepote miru. Sovražniki so vsilili cesarju Franc Jožefu vojno, — in naš oče je odšel od nas, brez da bi dočakal zmagovitega konca te borbe. Belolasi starček z naravnost vzvišenimi lastnostmi nas je takrat zapustil... Zakaj se danes na to spominjamo? Ker mi v pravem avstrijskem mišljenju čuteči ljudje smo prepričani, da je prešel duh velikega Franc Jožefa na našega Karla I. Franc Jožef kot 18-letni mladenič pri Santa Luciji in cesar Karl v 12. Sočini bitki na bojišču, — ali si nista podobna? Oba sta — naš cesar! Oba z enim ciljem — srečno veliko Avstrijo!...

V tem znamenju praznujemo imendan našega cesarja Karla, tega junaka, tega pravičnega vladarja, tega našega, našega voditelja!... Na bojnem polju praznoval bode Karl I. svoj god. Bog mu daj usodo njegovega predhodnika Franc Jožefa: zmagoviti mir in mirno srečno bodočnost njegovih narodov!

Italijanska fronta predtrta. — Nad 10.000 vjetih.

Avstrijsko uradno poročilo od četrtka.

K.-B. Dunaj, 25. oktobra. Uradno se danes razglša:

Italijansko bojišče. Dvanajsta Sočina bitka, povzročena iz iniciative v nevarnosti in smrti zvesto zvezanih osrednjih sil, je včeraj uspešno zaprčila. Ob 7. uri zjutraj pričele so topovske množice svoje uničevalno delo. Eno uro pozneje pričela je infanterija v viharju, dežju in sneženju z napadom. Vreme in gorovje postavila sta čete na izredno težko poizkušnjo. Sovražnik branil se je najtrdovratnejše, ali že opoldne bila je italijanska bojna fronta med Rombonom in Auzzo na mnogih krajih predtrta. Čete iz planinskih dežel vzele so Flitsch; nemške čete vrgle so bolj južno sovražnika v prvem naskoku nazaj. Visočine zapadno od Volčaha in severno-vzhodno od Auzze bile so zvečer popolnoma v lasti zaveznikov. V severnem delu od Bainsizze-Sv. Duha so se Italijani včeraj našemu napadu še ljuto upirali. Na Montu San Gabriele, pri Gorici in na kraški visoki planoti vstvarila so krajevna podjetja predpogoje za nadaljnje boje. Artiljerijski ogenj je narastel v teh prostorih na obeh straneh do velike sile. Do večera se je poročalo več kot 10.000 vjetih, med njimi divizijske in brigadne štabe. Plen se ne more še pregledati. — Pri armadi feldmaršala von Conrada topovski boji.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od četrtka.

K.-B. Berlin, 25. oktobra (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. V Flandriji večji ogenj. Pri armadi nemškega prestolonaslednika so bili poizvedovalni napadi povsod zavrnjeni.

Makedonska fronta. V največjih oddelkih se je artiljerijsko delovanje pomnožilo.

Italijanska fronta. V orožju zveste nastopile so včeraj nemške in avstro-ogrske čete rama ob rami v boj zoper bivšega zaveznika. V več kot 30 kilometrov širokosti po kratkem, močnem ognjenem učinku k naskoku nastopajoče, predrele so mnogokrat preiskušene divizije italijansko Sočino fronto v kotlju Flitscha in Tolmina.

Doline zapirajoče močne postojanke sovražnika bile so v prvem naskoku poražene. Vkljub ljutemu odporu prišle so naše čete na močno gorovje in so naskočile sovražne postojanke, ki so se na visočinah nahajale. Sneg in dež sta otežila prodiranje v raztrganem gorovju. Ali premagalo se je i ta učinek. Trdovratni odpor Italijanov se je moral večkrat v ljutih bližinskih bojih zlomiti. Bojevo delovanje gre naprej. Do večera se je poročalo več kot 10.000 vjetih, med njimi divizijske in brigadne štabe, bogati plen na topovih in vojnemu materialu.

Prvi generalkvartirnojster
Ludendorff.

30.000 vjetih Italijanov in 300 kanonov.

Avstrijsko uradno poročilo od petka.

K.-B. Dunaj, 26. oktobra. Uradno se danes razglša:

Italijansko bojišče. Na srednji Soči vporabljene avstro-ogrske in nemške bojne sile so v hitrem prodiranju črto Karfreit-Auzza prekoračile. Gibanje je bilo od včeraj zjutraj sem od legega vremena pospeševano. Tudi na visoki planoti Bainsizza-Sv. Duha do pokrajine Monta S. Gabriele se je zlomilo odpor Italijanov. Sovražnik zapušča vsa ozemlja, katerega last si je v 11. Sočini bitki z življenjem mnogih tisočev pridobil. Na kraški visoki planoti razvili so se pri nespremenjenem položaju mestoma živahni boji. Naval zaveznikov zamogel je v dveh bojnih dneh sovražne črte na 50 kilometrov frontne širokosti pretrsti. Pri umikajočih Italijanih vlada mnogokrat največja zmešnjava. Mnogoštevilno zvez je moralo, popolnoma obkoljenih, na prostem polju orožje odložiti. Velike množine topov, sestavljene iz vseh kalibrov in nepregledne množine vojnega materiala padle so v roke zaveznikov. Ena avstro-ogrska divizija vzela je južno zapadno od Tolmina sama sovražniku 70 topov. Doslej je naznanilo nad 30.000 vjetih in okoli 300 zaplenjenih topov.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od petka.

K.-B. Berlin, 26. oktobra (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. V Flandriji močni artiljerijski boj; ponočni angleško-francoski sunki so se izjalovili. — Po močni artiljerijski pripravi sunili so Francozi od severne strani Chemin-des-Damesa v pokrajino Ailette. Njih napad je zadel naše prednje čete, ki so bile po kratkem boju na severno obrežje kanala Oise-Aisne nazaj vzete. Pri temu se ni posrečilo, ves topovski material rešiti. — Na vzhodnem bregu Maase naskočili so nemški bataljoni z metalci plamen v več kot 1200 m širokosti francoske postojanke v gozdu Chaume, premagale posadke in pripeljali vjete nazaj. Več sovražnih protisunkov se je brezuspešno razbilo.

Italijanska fronta. V izabri predornega uspeha pri Flitschu in Tolminu prodirajo naše divizije preko Karfreita in Roncina. Čete severnega krila italijanske armade so, v kolikor niso bile vjete, vržene in v umikanju. V nezadržljivem prodiranju prekoračili so avstro-ogrske in nemške regimente, tekmujoči v naporu, njim postavljene cilje in so vrgli sovražnika iz močnih zadajšnih visočinskih postojank, ki jih je skušal držati. Pod našim pritiskom pričeli so Italijani tudi visoko planoto od Bainsizza-Sv. Duha izpraznjevati. Borimo se na mnogih krajih že na italijanski zemlji. Število vjetih je narastlo na več kot 30.000 mož, plen na več kot 300 topov, med njimi mnogo težkih. Jasno vreme pospeševalo je včeraj bojevo delo.

Prvi generalkvartirnojster
Ludendorff.

Naš cesar Karl poveljnik zoper Italijane.

Avstrijsko uradno poročilo od sobote.

K.-B. Dunaj, 27. oktobra. Uradno se danes razglša:

Italijansko bojišče. Pod osebnim vodstvom Njegovega Veličanstva našega cesarja in kralja se naša zmaga ogromno razvija. Naše v boju izkušene, slavepolne Sočine čete in z nepremagljivo napadalno silo prodirajoče nemške bojne sile dosegale so veliki uspeh. Bratstvo orožja zaveznikov, skovano na nešteti bojiščih, zapečatenost s krvjo naših najboljših, obneslo se je na novo na nedoseženi način. Ob zgornji Soči so naše čete iz planinskih dežel — dolgo izkušeni infanterijski regimenti, strelci cesarskih lovcev iz Štajerske in Tirolske — v skalnati pokrajini Rombona in Canina ter na Montu Stol strdno vztrajanjem ozemlje in sovražnika premagale. Južno-zapadno od Karfreita naskočili so pruski Šlezijci visoki Monte Matajur. Tukaj, kakor zapadno od Tolmina se borimo povsod na italijanski zemlji. Na visoki planoti Bainsizza branijo se Italijani korak za korakom. V ljutih bojih bile so sovražne postojanke južno od Vrha, nekdanje tako hudo branjena visočina 652 pri Vodici in v Italiji kot dobiček zmage ednajste Sočine bitke tako glasno praznovani Monte Santo (Sveta gora) zavzeti. Sinovi vseh pokrajin Avstrije in Ogrske tekmovali so v napadalnem veselju. Pri Canale in vzhodno od tam pripeljali ste dve c. in kr. diviziji sami 16.000 vjetih in 200 topov. Severno od Gorice stojimo ob Soči. V oddelku Fajti Hrib iztrgala je ogrska 17. divizija, ki straži že več kot dve leti zmagovito ob spodnji Soči, sovražniku v presenetljivem napadu njegovo prvo črto. V njene roke je padlo 3500 Italijanov. Skupno število vjetih se je na 60.000 mož, zaplenjenih topov pa na 500 povišalo. Od sovražnih letal se je doslej 26 sestrelilo.

Šef generalštaba.

„Sveta Gora“ zopet naša.

K.-B. Dunaj, 27. oktobra. Iz vojnootiskovnega urada se poroča:

Monte Santo (Sveta Gora) bil je od zveznih čet v naskoku zavzet. S tem je padel nadaljni steber italijanskega odpora. Ko je italijanska zastava po desetih brezuspešnih sočinah bitkah zjutraj dne 25. avgusta bila posajena na višek Monte Santo, ni imelo vpitje in navdušenje v kraljevini nobenih mej. Zavzetje tega „ključa“ v Trst naj bi slepilo javno mnenje v Italiji nad vsemi neuspehi. Po tridnevni ofenzivi je ta „ključ“ zdaj zopet v naši roki, krona italijanskega osvobodilnega dela razbita in pod jeklenimi koraki zaveznih armad se trese italijanska fronta v svojih temeljih.

Nad 60.000 Italijanov vjetih in 510 kanonov zaplenjenih.

Nemško uradno poročilo od sobote.

K.-B. Berlin, 27. oktobra (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Rupprechta. Francozi in Angleži vporabili so včeraj čez dan na bojišču v sredini flandrijske fronte iz novega močne sile, da bi poiskali bojno odločitev. Uspeh je ostal naš. Zaman so se sovražne divizije v naši odporni coni izkrvavele. Sovražnik je bil pri glavnemu in pri postranskih napadih povsod z ogromnimi izgubami vržen. — Armada nemškega prestolonaslednika. Sovražnik je zaman poskusil po hudemu artiljerijskemu ognju na severni breg kanala Oise-Aisne priti.

Italijansko bojišče. Pod osebnim vodstvom Nj. ces. in kr. Apost. Vel. cesarja Karla avstrijskega, kralja ogrskega pripravljena akcija proti glavnim silam italijanske ar-

made dozori pod sopomočjo brezprimerne napadalne sile nemških čet, ki so stopile rama ob rami s svojimi hrabrimi brati ob Soči v boj, do velikega uspeha. **Druga italijanska armada je premagana!** Po ugodnem vremenu pospeševane, vdrle so preko viščin in dolin, mnogokrat premagajoče ljuti odpor sovražnika, nemške in avstro-ogrške čete nezadržljivo naprej. Visočinski hrbet Stola je zavzela c. kr. 22. strelska divizija. 1641 m visoki, močno utrjeni višek Monta Matajur padel je že dne 25. t. m. ob 7. uri dopoldne — 23 ur po začetku našega napada pri Tolminu — vsled odličnega nastopa lajtnanta Schnieber, ki je naskočil s 4 kompanijami zgornje-šlezijskega inf. reg. št. 63 to močno italijansko obmejno postojanko. Izvršeni marši in boji vseh čet, ki hitijo skozi prednje gore Julijskih alp v italijansko obmejno ravnino, so vzvišeni nad vsako hvalo. Število vjetih se je zvišalo na **60.000 mož**, zaplenjenih kanonov pa na **450**. Nepregledni vojni materijal se mora šele spraviti iz zavzetih postojank Italijanov. V zadnjih dveh dneh se je sestrelilo **26 sovražnih letal**. Italijanska fronta se trese do Vipave, na kraški visoki planoti se drži nasprotnik.

Prvi generalkvartirmojster
Ludendorff.

Gorica zopet naša!

(Prvo poročilo.)

K.-B. Dunaj, 28. oktobra. Uradno se danes razglša:

Danes zjutraj so naše čete zopet Gorico zasedle. Od grada frifotajo po enoletnem vladanju sovražnika zopet — kakor že skozi dolga stoletja — naše zastave. Italijani so se umaknili čez Sočo.

Šef generalštaba.

Gorica, Cividale, Monfalcone v naši roki!

Avstrijsko uradno poročilo od nedelje.

K.-B. Dunaj, 23. oktobra. Uradno se danes razglša:

Italijansko bojišče. Včeraj je padla od naše Sočine fronte zadnja veriga skozi dve in pol leta istotako slavno, kakor požrtvovalno peljane obrambene vojne. Tako na kraški visoki planoti, kakor v goriskem oddelku smo prešli k napadu. Italijani niso napram našemu napadu nikjer vztrajali. Na južnem krilu so zavzele naše čete **Monfalcone**. Zgoraj od Gradisce naskočil je v 3. jutranji uri major Mocsaý na čelu svojega hrabrega Köszeškega lovskega bataljona št. 11 preko gorečega Sočinega mosta desno krilo in je iztrgal sovražniku Monte Fortini. Na gradu v Gorici razobesili so oddelki karlovaškega inf. regimenta št. 96 ob 2. uri zjutraj našo zastavo. V hitrem zasledovanju sovražnika se je zapadno osvobodeno mesto Soča prekoračilo in visočino **Podgoro zavzelo**. Visoka planota Bainsizza-Sv. Duh leži vstevši tudi Monte Kuk — za našo fronto. Pri Plavi pribrile so si naše čete v ljutih bojih prehod čez reko. Cividale je v nemški roki. Nepremagljivo prodirajoči so naši zavezniki tukaj dosegli izhod v benečansko ravnino. Premagane armade vojvode Aosta in generala Capello so doslej **80.000 mož** na vjetih izgubile. Število zaplenjenih kanonov se ceni lahko na **600**.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od nedelje.

K.-B. Berlin, 28. oktobra. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Rupprechta. V Flandriji močnejše ognjeno delovanje. Zjutraj napadel je sovražnik južno od gozda Houthoult nanovo, brez da bi dosegel večje uspehe nego prejšni dan. — Armada nemškega prestolonaslednika. Ob kanalu Oise-Aisne povisalo se je ognjeno delovanje. Popoldne sunile so močne francoske sile v glo-

bokih vrstah na Chemin des Damesu proti našim črtam. Bile so povsod krvavo zavrnjene.

Italijansko bojišče. Hitro nadaljevanje skupnega napada ob Soči prineslo je tudi včeraj mnogo uspeha. Italijanske sile, ki so skušale zabraniti našim divizijam izstop iz gorovja, bile so v krepkem sunku nazaj vržene. Zvečer so vdrle nemške čete v goreči Cividale, prvo mesto v ravnini. Fronta Italijanov do Jadranskega morja se trese. Na vsej črti so naši zbori v prodiranju. Gorica, za katero se je v Sočini bitki toliko borilo, bila je danes zjutraj od avstro-ogrskih divizij zavzeta. Število vjetih je naraslo na več kot **80.000**, število topov na več kot **600**.

Prvi generalkvartirmojster
Ludendorff.

Sovražna koroška fronta razbita.

Avstrijsko uradno poročilo od ponedeljka.

K.-B. Dunaj, 29. oktobra. Uradno se danes razglša:

Italijansko bojišče. Dne 24. t. zjutraj pričele so avstro-ogrške in nemške bojne sile generala Otto v. Below in severno krilo armadne skupine generalobersta pl. Borojevič svoje napade. Včeraj, na večer 5. bojnega dneva, je bilo vso ozemlje nazaj pridobljeno, ki ga nam je sovražnik — vsak kvadratni kilometer je stal sovražnika 5400 mož v 11 krvavih bitkah težavno odvzel. Na kraški visoki planoti sunile so naše čete naprej in zavzele Monte San Michele. Ob Soči prešli so naši oddelki čez visoko naraslo reko. Gorico se je v čestnem boju izčistilo. Podgoro pa pozno zvečer zavzelo. Prostor od Oslavije, Monte Sabotina in visoka Korada tvorili so pozorišča mnogokrat jako vročih bojov. Vsak odpor Italijanov je bil zaman. Zasledovanje v največji zmešnjavi umikajočega se sovražnika vodilo nas je preko Cormonsa in Monte Quarina. Nemške in avstro-ogrške čete stojijo pred Udine. Tudi v pogorski pokrajini severno-zapadno od Cividale prodiramo hitro. Italijanska koroška fronta je najvažnejših oddelkih pretresena. V snegu in viharju iztrgale so naše čete sovražniku njegove v 2½ letih izzidane obmejne postojanke južno-zapadno od Trbiža, pri Pontafllu, v pokrajini Plöckena in na Velikem Palu. Hitro vse odpore zlomivše prodiranje zaveznikov napravi nemogoče, da bi se poročalo število vjetih in neprenehoma naraščajočega plena. V prostoru južno-zapadno od Plave se je spravilo **118 italijanskih topov** vseh kalibrov. Ena tukaj prodirajoča divizija odvzela je sovražniku v nekaterih urah **60 oficirjev, 3000 mož in 60 topov**. Kar se je na vojnem orožju v 12. Sočini bitki zplenilo, presega daleč uspeh plena naše gališko-poljske poletne ofenzive iz leta 1915.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od ponedeljka.

K.-B. Berlin, 29. oktobra. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Rupprechta. V Flandriji so se angleški napadi izjalovili. — Armada nemškega prestolonaslednika. Na Chemin des Damesu naskočile so močne francoske sile po ljuhi artiljerijski pripravi dvakrat pri Brayu. V našem ognju in na posameznih krajih vsled protisunkov naših jarkinih posadk prijet, moral se je sovražnik umakniti. Imel je težke izgube in pustil vjete v naši roki. — Od 22. oktobra sem izgubil je nasprotnik v zračnem boju in vsled odpornega ognja **48 letal**.

Makedonska fronta. V kotlu Monastirja, ob Cerni in od Vardarja pa do jezera Doiran borile so se artiljerije živahno.

Italijansko bojišče. Vsled uspeha pospeševani napadalni duh nemških in avstro-ogrskih divizij generala v. Below je spravil vso italijansko Sočino fronto v razsul. Premagana 2. italijanska armada je v

umikanju proti Tagliamentu, 3. se je vstavila napram napadu na njene postojanke od Vipave do morja le kratek čas; nahaja se v nujnem nazadovanju ob Jadranskim obrežjem. Tudi severno širokega predorase je pričela tresti italijanska fronta na Koroškem do Plöcken-prelaza. Zadajšnje čete sovražnika so poskušale doslej zaman, vstaviti hitro napredovanje zaveznikov. **Nemške in avstro-ogrške čete stojijo pred Udine**, dosedanjemu glavnemu stanu Italijanov. Avstro-ogrške čete so zavzele Cormons in se bližajo v obrežni pokrajini deželni meji. Vse ceste so krite z neredno bežajočimi kolonami vozov italijanskih armad in prebivalstva. Število vjetih in plena se trajno povisuje. Ljute nevihte, zvezane s težkim deževjem, prišle so včeraj nad ogromnim bojiščem 12. Sočine bitke.

Prvi generalkvartirmojster
Ludendorff.

(Nemški general v. Below, ki se tukaj omenja kot vodja zmagovitih čet, je znan kot istotako zmagoviti vojskovodja v Kurlandu začasa poletne ofenzive 1915. Op. ur.)

130.000 vjetih, 900 kanonov!

K.-B. Postojna, 28. oktobra. Cesar se je peljal danes v prostor od Fajti Hriba. Na vseh potih preko kraške zemlje hitijo regimenti v italijansko ozemlje, medtem ko prihajajo v nasprotni smeri tisočeri vjetih. Množice vjetih se ravno šteje; gotovo je **130.000 Italijanov vjetih**. V tej uri se je že zaplenilo **900 sovražnih topov**. Ob izlivu Soče, v katerega pokrajini so stale Sdobba-baterije, stoje avstro-ogrške čete. Pinase z angleškimi topovi so bile pač že proč spravljene, prizidani topovski orjaki pa so nam zapopadli. Zvečer se je vrnil cesar na svoje bivališče v okrožju vojujočih se armad.

Udine zavzet.

(Prvo poročilo.)

K.-B. Dunaj, 30. oktobra. V gosposki zbornici otvoril je predsednik sejo s sledečim nagovorom:

„Visoka zbornica! Ako sem smel v včerajšnji seji zopetno pridobitev domače zemlje zbornici sporočiti, sem zdaj v srečnem položaju, na temelju mi danes došlega avtentičnega poročila visoki zbornici poročati, da je bil Udine zavzet. (Viharno odobravanje in ploskanje.) Ena največjih akcij svetovne vojne se izvršuje. Mi Avstrijci pa ne smemo pozabiti, da bi nam ne bila mogoča, ako bi naši junaki na južno-zapadni fronti ne vztrajali v odporu (zopetno viharno odobravanje in ploskanje) proti sovražniku, ki si gotovo ni predstavljal konca vojne brez aneksij in kompenzacij. (Viharno in dolgo trajajoče odobravanje in ploskanje.)

Cesar v Gorici.

K.-B. Gorica, 29. oktobra. Cesar je danes zopet osvobodeno Gorico dospel. Nasprotnik je mesto po največjem delu uničil, oplenil in prebivalstvo seboj vlekel.

V srcu severne Italije!

Avstrijsko uradno poročilo od torka.

K.-B. Dunaj, 30. oktobra. Uradno se danes razglša:

Italijansko bojišče. Vsled 12. Sočine bitke vstvarjen položaj učinkuje do gorovja na zgornjem Tagliamentu, kjer koroška armada generalobersta v. Krobatina, vsak odpor premagajoča, na benečanski zemlji hitro proti jugu in zapadu na prostoru pridobiva. Bojne sile generala Alfreda Krausa so že dne 28. oktobra opoldne prvo vrzel v široko, utrjeno taborišče od Gemone vdarile, ko se je hrabri spodnještajski strelski regiment št. 26 pancerske utrdbe na Montu Lanca polastil. Odločilno prodiranje zveznih (nemških) čet generala v. Belowa bilo je kronano z zavzetjem Udina. Bolj južno valile so se, ločene

od naših na Primorskem zasledujočih armad, neredne množine premaganega sovražnika proti visoko narastli spodnji reki Tagliamento. Prostor za frontami zaveznikov dobivajo vsled dolgih vrst vjetih in vojnega plena mnogokrat izgled italijanskega armadnega tabora.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od torka.

K.-B. Berlin, 30. oktobra (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Rupprechta. V Flandriji bobenski ogenj. — Armada nemškega prestolonaslednika. Pri Brayu in ob Chemin des Damesu artiljerijska bitka. Na desnem bregu Maase vdre so naše napadalne čete po učinkujoči ognjeni pripravi v sovražne postojanke severno-zapadno od Bezonvaux. V 1200 m širokosti zavzeti jarki so se držali proti štirim, do noči ponavljanim napadom močnih francoskih sil. Pripeljalo se je več kot 200 vjetih. Sovražnik je imel težke krvave izgube.

Italijanska fronta. Zvezne čete 14. armade so zavzele Udine. Sedež italijanskega vrhovnega armadnega vodstva je s tem na 6. dnevu uspešne operacije v našo roko padel. Nezadržljivo, brez ozira na vsak napor, silile so naše divizije v ravnini proti toku Tagliamenta. Na redkih mostovih vsled deževja visoko narastle reke se vstavljajo nazadovanje premagane sovražne armade. Iz Koroške prodirajoče čete so stopile na vsej fronti na benečansko zemljo in prodirajo proti zgornjemu toku Tagliamenta.

Prvi generalkvartirmajster
Ludendorff.

Zahvala našega cesarja.

K.-B. Dunaj, 30. oktobra. Cesar je izdal sledeče armadno povelje:

V trdih bojih so moje pridne čete, skupno s hrabrimi zvezniki, v nekaj dneh krasne uspehe dosegle.

Veselo ginenj povem vsem — vsem — za njih zavedno in junško zadržanje v težkih bojih moje najtoplejše zahvalo in izražam vsem voditeljem, vsem poveljnikom in vsem četam moje polno priznanje. Z Božjo pomočjo naprej!

Bivališče, 27. oktobra 1917.

Karl I. r.

Zvesti zavezniki!

Krasna, nerazrušljiva in jeklena je zveza med Avstro-Ogrsko in Nemčijo! In najjasneje izkazala se je v teh velikih bojih proti nekdanjemu tretjemu zvezniku, izdajalski Italiji. Velezanimiva in velepomembna sta v tem oziru telegrama, ki sta jih menjala naš cesar in nemški cesar. Evo jih!

Naš cesar se zahvaljuje nemškemu cesarju.

K.-B. Dunaj, 29. oktobra. Kakor se poroča iz vojno-tiskovnega urada, je Njegovo c. in. kr. Apostolsko Veličanstvo dne 28. oktobra sledeči brzojav na Njegovo Veličanstvo nemškega cesarja, kralja pruskega odposlal:

„Včeraj so Tvoje čete v Cividale vstale. Danes so moji regimenti moje deželno prestolico Gorico nazaj pridobile. Posebna srčna stvar mi je, da se v tej veliki uri hvaležno spominjam našega zvestega orožnega bratstva, ki je z Božjo pomočjo zamoglo praznovati te nove ogromne triumfe. Ti si v nesebični stvarnosti mojemu nadpoveljstvu dal na razpolago celo vrsto tvojih najkrasnejših divizij. Zavedni v cilju so naši generalni štabi pripravili napada skupno in z bogatim uspehom izvršili. Napadalna sila Tvojih čet izkazala se je kakor vedno kot nepremagljiva. Za vse te dokaze zvestega zavezništva ti rečem jaz in moja hrabra bojna sila najiskrenejšo zahvalo. Vse-

mogočnega milost naj počiva i zanaprej na našem zmagovitem orožju.

Karl.

Ob isti uri dospela je od Njeg. Vel. nemškega cesarja sledeča čestitka v vojno taborišče našega najvišjega vojnega gospoda:

„Pod Tvojim vodstvom tako uspešno zapričete operacije proti italijanski armadi jemljejo nadopolno nadaljevanje. Veselim se, da so poleg Tvojih v naskoku izkušenih Sočinih borilcev v orožni zvestobi nemške čete s svojo napadalno silo besedolomskega prejšnjega zaveznika premagale. Čestitam Tebi in Tvoji bojni sili najprisrčneje k zopetnemu zavzetju Gorice in kraške visoke planote. Viribus unitis naprej z Bogom!

Viljem I. R.“

Vojna na morju.

Potopljeno!

W.-B. Berlin, 24. oktobra. V Kanalu in Severnem morju bila sta dva parnika in 2 ladji na jadre potopljene.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Novi uspehi podmorskih čolnov.

W.-B. Berlin, 24. oktobra. Ob angleškem zapadnem obrežju in Severnem morju je eden nemških podmorskih čolnov (poveljnik kapitanlajtnant Georg) zopet 6 parnikov in eno jadernico z okroglo 26.000 brutto-register-tonami potopil.

Šef admiralnega štaba mornarice.

29.000 ton.

W.-B. Berlin, 26. oktobra. V Atlantskem oceanu in v Kananu je eden nemških podmorskih čolnov zopet 7 parnikov z okroglo 29.000 brutto-register-tonami potopil.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Potopljeno!

W.-B. Berlin, 26. oktobra. Vsled delovanja naših podmorskih čolnov v zatvornem okolišu okrog Anglije bilo je uničenih nadaljnjih 5 parnikov in ena jadernica.

18.500 ton.

W.-B. Berlin, 28. oktobra. V Kanalu in v Severnem morju so nemški podmorski čolni zopet 18.500 ton potopili.

Pomorski boj pri Ostende.

K.-B. Berlin, 28. oktobra. Severno od Ostende križajoče lahke bojne sile nasprotnika bile so dne 27. oktobra popoldne obenem od naših torpednih čolnov z artiljerijo in od večjega števila letal z bombami napadene. Vkljub temu, da je sovražnik hitro proti zapadu odplul, se ga je večkrat zadelo. Lastne bojne sile so se nepoškodovane vrnile.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Politični utrinki.

Avstrija in Nemčija.

Bodimo hladnokrvni in odkritosrčni! Ogromni, veličastni so uspehi armad proti izdajalskemu Italijanu, — tako ogromni in veličastni, da jih gotovo nikdo pričakovati ni upal. In vse to po krvavi, več kot triletni vojni na raznih frontah proti celemu svetu sovražnikov! To v času, ko je angleška vlada zopet z vso gostobesednostjo grozila in izražala svojo besnost. To v času, ko je tudi italijanska vlada besnela v divjih groznjah in skilila na Trst, na „neodrešeni“ Trst... Danes mora ves svet priznati in razumeti, da so osrednje sile nepremagljive. In misterij te nepremagljivosti? Zveza Avstro-Ogrske z Nemčijo! Brez te jeklene zveze bi bila Nemčija že davno pod konjskimi kopiti sovražnih armad poteptana, brez te zveze bi bila pa tudi Avstrija že davno raztrgana! To se vidi ravno zdaj v

času ofenzive zoper največjega sovražnika. Danes morajo vsled tega pač vsi tisti obmolkniti, ki so svoj čas skrito in očitno hujskali zoper to zvezo. Obmolkniti pa morajo tudi tisti, ki so celo zdaj v vojnem času razširjali nesramno gonjo zoper Nemčijo, ki so celo nemškega cesarja, vzvišenega prijatelja našega monarha, napadali, — vse to pa iz vseslovaskih sanjarij. ... Avstro-Ogrska in Nemčija so in morajo biti ena železna falanga in — zmaga nam bode gotova!

Plodovi zveze z Nemčijo.

Bili so ljudje, ki so z nedoseženo strastjo hujskali zoper zvezo naše avstro-ogrške domovine z Nemčijo, in posamezniki še danes hujskajo. Ali zdaj se je stvar tudi za široko javnost predručila. C. kr. kor. in brzojavni urad z dne 29. oktobra poroča med drugim dobesedno:

„Ob priliki od Njeg. ces. in. kr. Apostolskega Veličanstva peljane slavepolne ofenzive zveznih čet ob Soči je cesar ministru za zunanje zadeve svoje priznanje za konsekvентno izdajanje in vglavljenje zavezniške politike izrazil, ki se je pri sedanjih skupnih bojih proti Italiji nanovo uspešno obnesla.“

S temi besedami je mladi naš cesar Karl sam povedal, da je politika poštene zveze z Nemčijo najboljša in za našo domovino najkoristnejša. Vsi naši sosedi so bili sovražniki Avstrije, čeprav so se nam prilizovali in nas skušali s farizejskim obrazom zapeljati. Le Nemčija nam je ostala zvesta. In to zvestobo zamoremo i mi Avstriji poplačati edino z — zvestobo!

Carson o resnobi položaja.

London, 24. t. m. Carson je govoril v Portsmouthu, da je prestopila vojska v položaj, ki mora vsakemu vzbuditi resne misli. Kljub vsem miroljubnim govorom v nemškem državnem zboru, kljub vsem nemškim mirovnim notam nismo še nobene mirovne note dobili. Nemci morajo znati, da ne moremo brez naših naselbin skleniti miru. Za hrbtom naših zaveznikov se ne bomo pogajali o miru. Rusije ne pustimo na cedilu. Ne sklenemo miru, ki bi mu gotovo sledila vojska. Nemški kancler je rekel, da mednarodnega prava ni. Kadar se bo sklepalo o miru, se moramo spominjati te izjave. Narod, ki je postopal tako, se ne more priustiti k zvezi narodov. Pravega miru ni mogoče doseči, dokler Nemčija drži osvojenega ozemlja. Če bi zmagali Nemci, bi bile vse demokracije premagane. Le vojska dovede do miru.

Vmeščenje poljskega regentskega sveta.

„Dziennik Narodowy“ poroča iz Varšave, da se po slovesno vmeščenje regentskega sveta vršilo po ceremonijelu, kakor je bil v navadi v prejšnjih časih pri kronanju poljskih kraljev. V ta namen se je sestavil poseben intronacijski odbor, ki bo izdelal dotični ceremonijel. Kakor se čuje, se bo že prihodnje dni vršil razgovor poljskih škofov in zastopnikov poljske aristokracije.

Izpred sodišča.

„Cukrlkönig“ obsojen.

Dunaj, 26. oktobra. Pred okrajno sodnijo v Josefstadtu imel se je zagovarjati zaradi navijanja cen lastnik firme „Zum Zuckerkönig“ Ignac Haas. Obtožen je bil, da je koncem decembra 1916. l. do začetka februarja 1917. l. v raznih filijalkah slaščiце z dobičkom od 28 do 55 procentov prodajal. Sodnik ga je obsodil na 60.000 kron denarne globe, oziroma na 10 dni zapora. Branitelj kakor državni pravdnik sta vložila priziv.

Obsojena roparska morilca.

Esseg, 26. oktobra. Sodnija je praktikanta Franca Tešner in Demetra Krestica, ki sta dne 28. septembra svinjsko trgovko Marijo Hoszu umorila in izropala, na 18, oziroma 16 let težke ječe. Smrtna obsodba